

Rozhodnutí Nejvyššího soudu ze dne 25. 2. 1919, sp. zn. Kr I 46/19

Číslo: 16/1919

Právní věta:

O útěku po rozumu § 188 lit a tr. zák. lze jen tehda mluvit, byl-li pachatel stíhán, nikoli však již tehda, byl-li, odnášeje odcizené věci, poškozeným přistižen.

Soud: Nejvyšší soud

Datum rozhodnutí: 25.02.1919

Spisová značka: Kr I 46/19

Číslo rozhodnutí: 16

Číslo sešitu: 1

Typ rozhodnutí: Rozhodnutí

Hesla:

Předpisy:

Druh: Rozhodnutí ve věcech trestních

Sbírkový text rozhodnutí:

Nalézací soud odepřel obžalované beztrestnost vedle § 187 tr. zák., poněvadž, prý, když ukradené věci zamýšlela odnésti v bezpečí, byla na útěku přistižena poškozenou a věci jí na požádání vrátila. Hledíc k zákonnému ustanovení § 188 lit. a) tr. zák. nemá prý proto předpis § 187 tr. zák. místa.

Obžalovaná opouštěla dne 2. září 1918, berouc s sebou odcizené předměty, své místo služební. Při této příležitosti setkala se se svou zaměstnavatelkou, která ji zadržela a již odcizené předměty na její vyzvání vydala. Případ tento neshoduje se dle toho, co shora uvedeno, s případem zmíněný v § 188 lit. a) tr. zák. a neprávem bylo se tudíž v rozsudku tohoto zákonného předpisu dovoláváno. Než ani okolnost, že odcizené předměty vydány byly pachatelkou k vyzvání poškozené, není použití § 187 tr. zák. dle doslovného jeho znění („...třeba k naléhání poškozeného...“) na závadu, ač nestalo-li se vrácení předmětů jen nedobrovolně pro patrnou nemožnost, aby se pachatelka v držení jich zachovala. Byl-li tu tento předpoklad, bylo-li na příklad v tomto případě obžalované snad možno, útekem s odcizenými předměty poškozené uniknouti, od kterého pokusu o své újmě upustila, není v rozsudku zjištěno. Bez takového zjištění jeví se však odepření zákonného dobrodiní § 187 tr. zák. a odsouzení obžalované pro krádež nezákonným.